

“Cuculand Souvenir” és un espectacle diferent a tot el que he fet fins ara”

ENTREVISTA A

Roberto Olivan Ballarí i coreògraf

Roberto Olivan (Tortosa, 1972) ha estrenat fa poques setmanes *Cuculand Souvenir*, el primer espectacle gestat íntegrament a Deltebre a l'espai creatiu L'Obrador. Després d'estrenar-la al Sismògraf d'Olot i passar per Saragossa, Valladolid o Granollers, l'espectacle estarà al juliol al Grec Festival de Barcelona i al novembre al Teatre Nacional de Catalunya. Entremig l'espectacle passarà pel Festival Deltebre Dansa. Roberto Olivan parla amb L'EBRE del seu darrer espectacle, de les novetats del festival i d'altres projectes professionals.

Deltebre L. Bertomeu

Pregunta: Fa pocs mesos que ha estrenat *Cuculand Souvenir*...

Resposta: *Cuculand Souvenir* va sortir d'una necessitat personal que vaig tindre de posar en relació les arts escèniques amb les noves tecnologies que podem dir, quasi literalment, que ens estan envaint. Esta invasió és inevitable, sobretot del mòbil, estem constantment connectats i ho tenim a la nostra vida quotidiana. I el títol de l'espectacle pretén reflectir este món de bojos que estem vivint. Tot va molt ràpid i de vegades tinc la sensació que amb les noves tecnologies perdem el sentit comú i que les coses s'han girat cap per avall. Una vegada vaig sentir un home que, en anglès, per a referir-se a un boig deia que estava “cu-cu”, i d'aquí ve el nom de l'espectacle.

P: I com s'explica tot això a dalt de l'escenari?

R: Ha estat complex tot el procés que hem seguit, sobretot per a entendre les noves generacions. A mi m'agraden les relacions cara a cara i les noves generacions es diuen “l'estimo” o tallen una relació per Whatsapp. Això ens resulta complex d'entendre i segurament ha passat en moltes generacions, que l'anterior no comprèn a la que la segueix. De tot això, n'hem extret l'essència i hem incorporat un element molt important: les arts visuals, a través de Romain Tardy. *Cuculand Souvenir* és una hipotètica visió futurista del que seria un espectacle d'arts escèniques en el futur, amb elements de fredor, amb l'ús de la

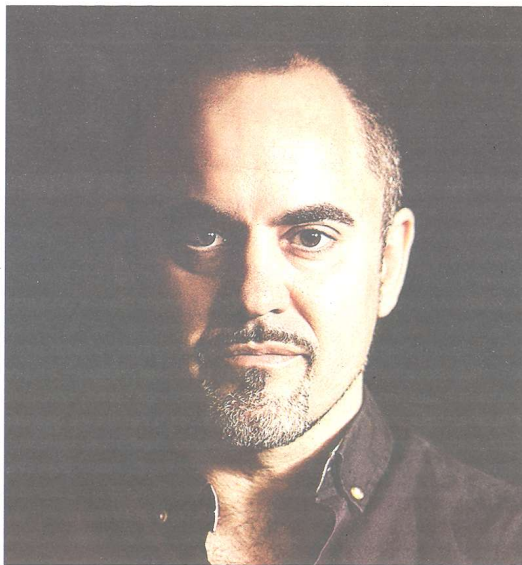
tecnologia, hi ha un treball molt important amb llums led, bastant impactant, i una dramaturgia atípica, no lineal, que ho podem comparar amb els joves que segueixen històries curtes a través d'Instagram. Són històries curtes que aparentment no estan lligades.

P: Com el definiria l'espectacle?

R: És un espectacle bastant diferent de tot el que he fet fins ara. M'han arribat a dir que és “bellament fred” i hi estic d'acord. És una bellesa molt especial, continguda, que es correspon a una altra manera de veure les coses, diferent de la de la meua generació, que vam créixer sense internet. Cadascú de nosaltres està intentant encara trobar el seu lloc en esta nova realitat, de les noves tecnologies, i per això en l'espectacle deixem espai perquè l'espectador pugui traure'n la seua pròpia conclusió. No volem ser moralistes i donar un missatge d'això està bé o està malament. Tothom ens queixem que les coses van massa de pressa, que no entenem les noves generacions, però tots anem amb el mòbil damunt.

P: És l'obra més reflexiva que ha fet? Amb un missatge a donar, més enllà de la dansa i les coreografies?

R: És una barreja de tot. A nivell de dansa és molt complex també. L'espectacle és una fusió de dansa, circ, arts visuals, música electrònica. Així, mentre Romain Tardy s'encarrega de les arts visuals i Laurent Delforge ha compost la música electrònica, he incorporat artistes de circ i ballarins, però de hip hop, que és la nova veu que està guanyant terreny dins de les arts escèn-

DELTEBRE DANSA

“Deltebre Dansa ha inspirat festivals similars arreu del món. Això ens ha obligat a pensar quin era el pas següent a fer per a continuar evolucionant”

ques, i que no l'hem d'ignorar.

P: Després d'estrenar a Olot i passar per unes quantes ciutats, ara us espera el Grec i Deltebre Dansa.

R: És tot un repte. L'espectacle està fet per a un teatre d'interior, perquè necessita molta concentració i pel gran treball que hi ha amb les llums. El Grec és un escenari exterior i no tenim ni idea de la contaminació lumínica que pot arribar de l'exterior i quina influència pot tindre sobre l'espectacle. Però ens fa molta il·lusió estar-hi. És tot un privilegi. A Deltebre serà un altre repte, perquè si el que busquem és un teatre frontal i fosc, ens trobarem a la carpa de circ, amb quasi 360 graus de públic, amb llum i so exterior.

P: Estem a un mes del Deltebre Dansa. Enguany hi ha canvis en l'àmbit dels tallers professionals, amb una aposta per una oferta formativa més completa.

R: El que intentem és millorar tot el possible i en tots els aspectes que puguem. El punt fort del festival i que ens vam sentir obligats a revisar enguany era la part profes-

sional, ja que ens hem trobat que Deltebre Dansa ha inspirat arreu del món festivals similars. Això ens ha obligat a pensar quin era el següent pas que havíem de fer per a poder continuar evolucionant. I hem fet una aposta per la qualitat, en lloc de fer tallers d'una hora i trenta minuts, hem donat moltes opcions del que en diem laboratoris creatius. Això implica que cada participant passarà més temps amb aquells professors que hagen triat.

P: Així, cada alumne triarà el seu propi itinerari formatiu?

R: Sí, és un recorregut personalitzat. Abans dividíem els alumnes en grups i tots passaven per les mateixes classes. Ara els alumnes poden escollir i poden triar el seu propi itinerari formatiu, d'acord amb el seu camí professional. Qui vinga al Deltebre tindrà una formació molt més precisa.

P: De nou comptareu amb un professorat de prestigi internacional?

R: Sí, sí, sobretot estem molt contents que comptem de nou amb Wim Wandekeybus. Que repetisca i

vulga tornar a passar per aquí és molt bon senyal. També hi haurà David Zambrano i altres figures que estem descobrint. Després de 14 anys de festival, hem incorporat noves veus. Mirem les noves generacions, estem obrint els ulls i estem veient qui està proposant i el què. L'objectiu és continuar innovant, sempre.

P: Hi ha més novetats?

R: Hem fet una aposta per millorar la qualitat dels espectacles i hem fet un treball per a millorar l'engranatge intern. El treball de muntar el festival és faraònic, molt, molt gran. A més, estem intentant trobar noves fórmules de tirar endavant i més en l'actual context, on les friccions sociopolítiques ens posen de vegades a la corda fluixa. No saps cap a on poden continuar les coses i nosaltres hem de tirar endavant com siga. Hem de preveure que si hi ha problemes nosaltres hem de poder continuar. Així, hem obert una nova línia de recerca de patrocinadors privats, per a no dependre tant de l'administració pública.

P: El 155 també us ha afectat?

R: Sí, sí, s'ha notat realment.

P: Parlem de nous projectes. Què té ara Roberto Olivan entre mans?

R: Només este mes han passat per L'Obrador tres companyies. Vam estar tres mesos treballant íntegrament amb *Cuculand Souvenir*, i este mes hem estat treballant en un projecte per a un teatre de Saragossa, una obra sobre el cantautor Rafael Berrio. També hem iniciat un projecte per a Milano Música, un espectacle basat en una obra de Beckett i on es barreja la música contemporània, el circ i la dansa. I ara estem ficats en un projecte, un encàrrec de la Diputació de Tarragona que es diu *Músiques de la Mediterrània*. Ara fa un any que vam obrir L'Obrador i ja han passat més de deu companyies.

P: També estàs preparant un espectacle exclusiu per a la Festa del Renaixement.

R: Jo no treballo normalment amb este tipus d'espectacles d'època, però m'ho van proposar i crec que serà un repte interessant i divertit. Vaig pensar, per què no posar-li circ i dansa en un imaginari medieval i en clau d'humor? Vaig contactar amb un grup que coneix, gràcies al Deltebre Dansa, i estem treballant en un muntatge que es podrà veure a l'absis de la catedral. En este cas he estat treballant amb el muntatge a Itàlia i Praga ja que els artistes són d'allà. ■